

[Viggo Starcke.]

undersøge, hvilke uheldige indflydelser der eventuelt står bagved sådanne forslag. Man motiverer dem med, at det er vigtigt at undgå hamstring. Den smule hamstring kan ikke være afgørende. Man skal ikke fortsat jage sådanne skatter igennem, når der opstår kriser; man må hellere tage det standpunkt, at man siger: lad være med at fremsætte forslag om indirekte skatter og toldforhøjelser i sådanne situationer.

Det, vi trænger til, er at finde årsagerne og fjerne dem. Med hensyn til de andre indgreb har vi nu så bitre erfaringer, at ingen mere tror på dem. Årsagerne ligger i det store og hele i tre fundamentale grupper. Den ene gruppe er den, der består i, at man skaber falsk købekraft ved at udpumpe falske penge, som der ikke ligger nogen produktion bagved. Det kan ske ved at forøge seddelomløbet, og det kan ske ved spekulation, f. eks. ved stigningerne i jordværdien. Når der sker omsætning ved køb og salg eller ved ny prioritering, går de i den anledning udstedte obligationer og pantebreve ind i omsætningen, og vi har set, at fast ejendom, bygninger og grund, siden 1950 efter devalueringen i værdi er steget mellem 8 og 10 milliarder. Jorden alene er steget 2 milliarder, og det er i færd med at blive omsat i gæld til den næste generation. På samme måde kapitaliserer man og danner en falsk kapital ved toldbeskyttelse, som giver sig udtryk i stigende aktiekurser. Det samme sker, når man protektionistisk udnytter restriktioner og andre regeringsindgreb. Det samme sker, når man udpumper Marshallmidler, som gaves Danmark til at bringe orden i pengevæsenet og ikke til at ødelægge pengevæsenet. Retsforbundet har lige fra begyndelsen foreslået, at disse Marshallmidlers modværdi skulle indbetales på nationalbankens konto. Alle partier har kappedes om at udpumpe Marshallmidler og udpumpe anden falsk købekraft, bortset fra det radikale venstre, som sidste gang stemte imod denne udpumpning af Marshallmidlerne. Det er blot kedeligt, at det eneste, som det radikale venstre gik imod, netop er de midler, som endnu ikke er pumpet ud.

Der har været talt meget om byggelånene og den unødvendigt lave rente. Disse billige byggelån har ikke engang skabt billige bo-

liger; de har skabt så dyre boliger, at folk knap har råd til at betale dem. Jorden, byggematerialer, lønninger, arkitekthonorarer, mesterpriser, alt det er steget, og derfor har befolkningen ikke fået billige boliger.

På de militære budgetter vil der kunne spares store beløb. Det kostbare, ødsle og unødvendige kasernebyggeri kan undværes. Det er ikke blot overflødigt, men det er direkte farligt. I retsforbundets forslag til beslutning om ordning af Danmarks forsvar har vi angivet nogle linier, hvorefter der vil kunne ske uhyre store besparelser, uden at forsvaret forringes. Vi vil gerne opfordre regeringen til at være opmærksom på, at der ikke ødsles på noget område indenfor forsvaret, og overveje at lade forretningsfolk købe det, der skal købes.

Vi mener, at dollarpræmieringen også virker inflatorisk, idet den ligesom giver en ringere vurdering af kronen, en vurdering på 8 pct. lavere end dollarkursen.

Partierne har været med til at pumpe penge ud til det grønlandske bly, til bygninger til husholdningsrådet, til nye anlæg af tanke ifølge den mærkelige lov om den farvede benzin. Det er den ene gruppe.

Den anden gruppe af årsager ligger i den manglende opsparing og det store forbrug. Hvorfor vil folk ikke spare? Hvorfor bruger de i stedet? Simpelthen fordi staten og politikerne har tvunget dem dertil. Folk har den erfaring, at hvis de ikke bruger deres penge, kommer de til at aflevere dem enten i skatter eller i arveafgifter; de vil se dem hulet ud gennem inflation eller se dem blive skåret bort gennem en kronenedskæring. Alt dette har jaget forbruget frem og ødelagt al tillid til opsparing. I hvert fald er det givet, at man umuligt kan spare det op, man betaler i skat. Den vej, man skal frem, er derfor en anden end den af den højtærede finansminister foreslåede: præmiering af opsparingen, som er en kunstig vej og nærmest, hvad skal man sige, en afledningsmanøvre.

Den tredje gruppe af årsager ligger i pengepolitikken, i pengesystemet, det, at man har sat den naturlige regulator, kronkursens bevægelighed, ud af kraft og oprettholder en tvangskurs. Man har ødelagt måleinstrumentet. Vi ønsker ikke nogen kronenedskæring fra vor side, men vi har set, at vi har fået kronenedskæring under